

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Forslag er — med fornøden Ændring af Tidsbestemmelserne i §§ 1 og 2 — enslydende med det af Regeringen i afvigte Rigsdagssamling forelagte Forslag, der uforandret vedtoges af Folketinget den 11. Marts 1902 (Rigsdagstidenden 1901—02, Tillæg C. Sp. 527).

Nedenstaaende Bemærkninger (tilligemed 2 Bilag, som ikke her ere genoptrykte) ledsagede det i Fjor fremsatte Lovforslag.

Ved Lov om Skyldsætning af Jord- ejendommene i de i Henhold til Freds- traktaten af 30. Oktober 1864 i Kongeriget indlemmede tidligere slesvigske Distrikter af 29. Marts 1867 § 5 bestemtes det, at samtlige Skatter, Afgifter og Ydelser til Statskassen, som hidtil havde paahvilet disse Ejendomme, og som ikke bortfaldt ifølge Lovens § 4, skulde, hvilket Navn de end havde, med Undtagelse af Arveforpagt- ningsafgift, fra 1. April 1867 sammendrages i een Sum for hver enkelt Ejendom. Af den samlede Sum skulde 6 Rigsdaler 80 Skil- ling pr. Tønde Hartkorn være en fast og uforanderlig Afgift, der benævnedes „Gam- melskat“ og skulde være undergivet de samme Regler som den i det øvrige Konge- rige i Henhold til Forordningen af 24. Juni 1840 § 3 udrede Gammelskat, medens Res- ten blev en den enkelte Ejendom paahvil- lende „Jordebogsafgift“ under de for saa- danne Afgifter hidtil gældende Regler. Jordebogsafgiften skulde kunne afløses ved til Statskassen at indbetale det tyvedobbelte Beløb af Afgiftens Størrelse.

Over denne Jordebogsafgift har der i den forløbne Tid gentagne Gange været klaget af Beboere i de paagældende Distrikter, idet de i Andragender til Regering og Rigs- dag have søgt at udvirke, at Jordebogsaf- giften nedsattes eller endog helt bortfaldt. Det er til Støtte herfor gjort gældende, at Afgiften, i alt Fald for en stor Del, maa betragtes som en virkelig Statsskat, og at disse Ejendomme derfor ere uforholdsmæs- sig stærkt beskattede i Forhold til Ejen- dommene i det øvrige Kongerige.

Der vilde imidlertid næppe være til- strækkelig Grund til at foretage en Reform af Skatte- og Afgiftsforholdene i de nævnte Distrikter for sig alene, idet Spørgsmaalet om den rette Ordning af Forholdene maa siges at have faaet sin endelige Løsning ved Loven af 29. Marts 1867. Men anderledes stiller det sig, naar man vil skride til Op- hævelse af samtlige ældre Skatter paa fast Ejendom og i Stedet herfor indføre en Beskatning paa et helt nyt Grundlag. I saa Fald ligger det nær ikke at indskrænke

sig til at lade den ved Loven af 29. Marts 1867 fastsatte „Gammelskat“ bortfalde, men tillige at tage under Overvejelse, hvorvidt en Del af „Jordebogsafgiften“ bør bortfalde, for saa vidt som det ikke kan være Tvivl underkastet, at en Del af denne saakaldte „Jordebogsafgift“ ikke er af domanial Oprindelse, men rettelig maa betragtes som en Skat. Forskellen mellem „Gammelskatten“ og „Jordebogsafgiften“, saaledes som fastsat ved Loven af 1867, bestaar — bortset fra Navnet — alene deri, at den første er en uafløselig, den sidste en afløselig Del af de *samme* gamle Afgifter. Den ved Loven af 1867, § 5, indførte Deling af disse Afgifters samlede Beløb var kun grundet i Hensigtsmæs- sighedshensyn og var ikke bestemt ved, hvorledes de ældre Afgifter fordelte sig mellem Skatter og Domæneafgifter. Det kan derfor heller ikke siges at have været Lovens Hensigt at fastslaa, hvor stor en Del af de ældre Afgifter der var af doman- ial Natur.

De gamle, før 1867 bestaaende, Skat- ter og Afgifter, der bleve slaaede sammen til „Gammelskat“ og „Jordebogsafgift“, vare efter de paa ny anstillede Under- søgelser følgende:

paa Ærø og i den Del af Fastlands- distrikterne, som i Slutningen af det 18de Aarhundrede var bleven „skyldsat“ (de 7 Sogne Vonsild, Dalby, Øddis, Bjert, Sten- derup, Vejstrup og Hejls), betaltes der Skyldsætningskanon samt Magasinpræ- standa og Skriverpenge; nogle Ejendomme, der vare Parceller af de tidligere Do- mæner, samt enkelte andre Ejendomme, der tidligere havde tilhørt Staten, paa- hvilede der en aarlig Kanon „Domæne- kanon“, hvilken ved disse Ejendommers Af- hændelse var bleven dem paalagt som en Del af Vederlaget for deres Overdragelse;

i de ikke „skyldsatte“ Dele af Fast- landsdistrikterne (Taps Sogn m. m. og de under Ribe Amtstuedistrikt hørende tid- ligere slesvigske Sogne) hvor altsaa Skyld- sætningskanon ikke var paalagt, svaredes der Landgilde, Straatiende- og Hoveripenge